

Shaft – skutečné tajemství hole – 1. část: grafit nebo ocel?

Většina hráčů při hodnocení a výběru golfových holí směřuje svou pozornost hlavně na výběr golfové hole jako celku. Při výběru padají především názvy výrobců jako Titleist, Mizuno, Ping a dalších a hráči se snaží vybrat pro něj ty nejlepší. Jenže zmínění výrobci na holích zpravidla přímo vyrábějí pouze hlavu hole, jejíž volba ovlivňuje celkový herní výsledek vybraného produktu jen z části. Je samozřejmě velmi důležité, aby hlava byla kvalitně zpracovaná a z těch nevhodnějších materiálů, ale v tomto segmentu jsou si většinou značkoví výrobci velmi rovni. Vhodnou hůl pro konkrétního hráče udělá především až správný výběr shaftu. To však stále hodně hráčů zanedbává. A tak si nakonec mohou vybrat sice kvalitní značku holí, ale díky následné špatné volbě shaftu si ve finále odnesou třeba i úplně nevhodné vybavení. K tomu, aby se to nestalo, by Vám měl pomoci, krátký seriál článků, kde se pokusíme objasnit veškerá tajemství, která se za správným výběrem shaftu skrývají.

V našem prvním díle začneme úplně základním rozdělením shaftů, které zná asi každý. Sice, že máme grafitové a ocelové shafty. Možná si řeknete, že řešit a zdlouhavě popisovat toto rozdělení je zbytečné a banální, ale není tomu tak. Právě zde se často můžete setkat s nejvíce polopravdami a mýty proč si vybrat ten nebo ten. Tak je pojďme vyvrátit.

Ocelové shafty se dnes instalují výhradně na železa. Je pravdou, že se v minulosti používaly ocelové shafty hojněji i na dřeva a dají se na ně koupit dodnes, nicméně v konkurenci stovek různých typů grafitových shaftů toho už téměř nikdo nevyužívá. Grafitové shafty se pak využívají na všechny hole – dřeva, hybridy železa a dokonce i puttery.

Zásadní rozdíly mezi grafitem a ocelí jsou dva. Za prvé se dá u grafitu docílit mnohem nižší celkové hmotnosti shaftu a tím pádem i pružnosti. Z tohoto důvodu se instalují zejména na dětské, dámské a seniorské hole, protože vyšší pružnost pomůže přidat vzdálenost hráčům, kteří nemají silný a rychlý švih. Druhým zásadním rozdílem je mnohem vyšší schopnost grafitového shaftu tlumit nepříjemné vibrace, které se z hlavy hole přenáší skrz shaft do rukou, ramen a zad hráče. V případě bolesti zad,

tenisového lokte, a dalších problémů v těchto oblastech těla, tak bývá lepší sáhnout po grafitu. Abychom však byli přesní, je třeba dodat, že i u ocelových shaftů lze alespoň z části nepříjemným vibracím zamezit. K tomu je určen tzv. Sensicore – dlouhá tyčka omotaná spirálou z polymerového materiálu se instaluje dovnitř shaftu a dokáže pobrat až 70% vibrací. Nelze však instalovat do všech typů shaftů. U lehkých typů shaftů (cca pod 90-100g) s tenkou stěnou hrozí s použitím Sensicoru, při dlouhodobém používání, zlomení shaftu. Ve finále je pak ještě nutno dodat, že a od takové vibrace z „dobře provedené“ topinky vám nepomůže samozřejmě nic.

Vraťme se ale ještě k samotným rozdílům. Hodně hráčů dnes sdílí myšlenku, že s grafitovými shafty jsou rány delší, ale naopak méně přesné. A právě toto je jedna z dalších mystifikací. Je samozřejmé, že když si rychlý švihák vezme do ruky například dámský pružný shaft, tak bude zákonitě delší. Na druhou stranu zjevně nebude ovládat správný bod zásahu míče ve švih, protože shaft se bude příliš ohýbat a impakt nebude kontrolovatelný, čímž se snižuje přesnost. Ale i pro opravdu velké šviháky se dnes vyrábí grafitové shafty, dokonce s vlastnostmi a kvalitou, která se vyrovná, nebo dokonce předčí mnohé ocelové shafty, jim určené. Použití takového kvalitního grafitového shaftu pak na ztrátu přesnosti nebude mít samozřejmě jakýkoliv vliv. Jinak řečeno, i grafit může hrát kdokoli – od dítěte po profesionála, každému je určen ale jiný, tak aby přesně seděl. Problémem s tímto spojeným však je, že především shafty z kategorie pro „šviháky“ moc výrobců holí na svých produktech nenabízí a když už ano, tak povětšinou za velmi vysokou cenu, kterou je jen málokdo ochoten akceptovat. Kvalita grafitových shaftů je totiž velmi různorodá a dá se v mnohém ošidit v rámci úspor. Šidí se především na použitém materiálu, počtu grafitových vrstev v shaftu, atd. Taková „úspora“ má většinou za následek nekonzistenci chování shaftu, která se pak na rozptylu samozřejmě dokáže projevit. Na drtivě většině holí v základní konfiguraci s výchozím grafitovým shaftem, tak příliš kvality nenaleznete. Nemusí to ale znamenat, že pro rekreační hru nebudou dostačující. Výkonnostní hráči je však neocení a budou muset kvalitu hledat jinde a také za ni náležitě zaplatit.

Pro doplnění výše uvedeného můžeme ještě zmínit shafty atypické, kam spadají tzv. half-and-half shafty. Zde je tvořena horní polovina shaftu z grafitu a spodní z oceli. Ještě v nedávné minulosti je bylo možno pořídit například na železa Wilson, kde se však s přílišným úspěchem neseťkaly. Velkou výhodou však přinesl tento typ shaftů u putterů.

Vyrábí je firma UST Mamiya a může se instalovat na jakýkoliv putter. Výhoda spočívá v tom, že díky lehké grafitové horní části a těžší ocelové spodní části je těžiště celého putteru mnohem níže, což pomáhá zvyšovat setrvačnost pohybu a puttování tak může být pro mnohé jistější.

V dalším díle se zaměříme na tuhost shaftů, její značení a rozdělení atd.

Michal Prokop
www.golfgear.cz

